

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det fru Margrete Auken og derefter hr. Jann Sjørnsen, og så er vi vist ved at nærme os vejs ende i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Når vi kommer ind til benet af denne her historie, handler det om, at der skal skæres ned, for Venstre støttede »Partnerskab 2000« og har ikke kunnet nævne et eneste krav, som ikke stilles i »Partnerskab 2000«, som altså er den danske regerings politik og er vores alle sammens politik.

Man vil kunne komme i situationer, hvor man, hvis det ikke skal være en fuldstændig åndssvag forretning, en gang imellem lige lader være med at lave for meget stop-go, stop-go. Men vi har jo skåret ned, voldsomt i forhold til Zimbabwe, og ja, vi skal være i haserne på Uganda, ingen tvivl om dét, men der er også andre ting, der går godt i Uganda, og det ved hr. Jens Hald Madsen også godt.

Derfor vil det være fuldstændig tåbeligt ikke at holde hovedet en lille smule klart, hvis den dér forretningstankegang, som jeg synes det er rigtigt at holde fast ved, ikke skal blive helt idiotisk. Ghana var jo røget, hvis ikke lige hr. Hald Madsen var blevet mindet om, at han ikke havde læst efter i en rapport, så var Ghana jo røget, fordi han havde læst i Jyllands-Posten, at der vist var et problem dér. Så derfor kan vi ikke høre i det, hr. Jens Hald Madsen siger, noget som helst andet, end at her skal der skæres ned, og det bliver så sandsynligvis med grønthøstermetoden, for man kan ikke komme ret langt, der er jo ikke meget mere at tage fra Zimbabwe, det er jo stort set røget.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Nu er det ikke nogen hemmelighed, at Venstre meget gerne vil have regeringsmagten efter et kommende valg, og det ønsker vi sådan set også Venstre alt muligt held og lykke med. Men i forhold til diskussionen om »Partnerskab 2000« og det papir, som også er omtalt her i debatten, som Venstre har lagt frem omkring den nye bistandsstrategi, synes jeg alligevel, det er lidt relevant at få oplyst her i debatten i dag, om det er Venstres opfattelse ved et regeringsskifte, at der så straks skal udarbejdes en helt ny strategi for udviklingsbistanden, om »Partnerskab 2000« skal fejles af bordet og vi skal starte forfra. Er det det, Venstre vil?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Først til SF: Nu har SF's ordfører nævnt flere gange, at jeg skulle have kritiseret Ghana, det er ikke sandt.

Til Kristeligt Folkeparti vil jeg sige, og det er på en måde også et svar til SF: Vi er gået ind for »Partnerskab 2000«, og det holder vi fast i, for der står faktisk nogle krav, som vi er meget enige i.

Der er bare ét problem – det er sådan en lille detalje – og det er, at regeringen ikke lever op til, at hvis landene ikke lever op til de krav, der bliver stillet, burde det have en konsekvens.

Vi har en udviklingsminister, som gang på gang siger, at det er vi altså meget kede af; vi er altså meget kede af, at de overtræder menneskerettighederne, vi er meget kede af, at de laver krig, vi er meget kede af, at der er meget korrupcion, vi er meget kede af det hele. Men hvad har det af konsekvenser? Ingen, ingen som helst. Det har ingen konsekvenser. Tværtimod har udviklingsministeren gang på gang sagt, at det her illustrerer, at vi giver alt for få penge. Vi må give nogle flere penge.

Jeg kan kun opfordre nogle lande til at gøre det, for jo værre de gør det, des flere penge får man altså. Det må være retorikken i det.

Og der siger Venstre bare: Vi vil have nogle fuldstændig håndfaste krav. Vi vil nok udvide det med at sige, at vi vil have nogle værktøjer, hvor vi siger: Her har vi en kontrakt, og I skal overholde det, der hedder ganske almindelige menneskerettigheder. For læg mærke til en ting, som der også står i oplægget, som så få af de tilstedeværende har læst. Venstre vil gerne give yderligere bistand, hvis man har politisk vilje og mod. Men modsat skal det saft suse mig da også have en konsekvens, hvis man ikke overholder det. Og det er det, vi forsøger at fremføre.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så tror jeg, vi går over i ordførerrækken. Fru Gitte Seeberg.

Gitte Seeberg (KF):

I årtier har vi givet aktiv bistand til udviklingslandene. Dengang regnede vi med, at hjælpen ville få samme effekt i ulandene som Marshallhjælpen havde efter krigen. Desværre kan vi i dag se tilbage og konkludere, at hjælpen, som er givet, ikke har levet op til forventningerne. En stor gruppe lande sakker stadig længere bagud i forhold til resten af verden.